

Sygn. akt: I C 961/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Michał Siemieniec
Protokolant:	sekretarka Weronika Chwast

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2018 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko K. U.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego K. U. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 258,48 (dwieście pięćdziesiąt osiem 48/100) złotych;

II. zasądza od powoda (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz pozwanego K. U. kwotę 501,16 (pięćset jeden 16/100) złotych tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W dniu 22 sierpnia 2014 r. powód (...) S.A. wniósł do Sądu Rejonowego dla Warszawy M. w W. pozew przeciwko K. U.. W pozwie powód zażądał zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego kwoty 3.098,48 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a nadto zwrotu kosztów procesu.

Autor pozwu wskazał, że pozwany w dniu 23 sierpnia 2011 r. w miejscowości B. uszkodził umyślnie pojazd marki T. (...). Pojazd uszkodzony był objęty ochroną ubezpieczeniową na podstawie umowy ubezpieczenia auto-casco zawartej z powodem. Na podstawie sporządzonego kosztorysu powód wypłacił na rzecz uszkodzonego A. S. (1) kwotę 3.098,48 zł. Powód jako ubezpieczyciel pokrył wyrządzoną stronie uszkodzonej szkodę poprzez wypłacenie na jej rzecz kwoty stanowiącej wartość przedmiotu sporu i wstąpił w prawa strony uszkodzonej do dochodzenia tej kwoty od podmiotu odpowiedzialnego za szkodę. W dniu 28 lipca 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty tej kwoty, pozwany jednak nie dokonał płatności na rzecz powoda.

Sąd Rejonowy dla Warszawy M. w W. nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 28 sierpnia 2014 r. uwzględnił powództwo w całości wraz z kosztami procesu.

Sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym wniósł pozwany, zaskarżając nakaz zapłaty w całości i domagając się oddalenia powództwa. Pozwany zarzucił, że nie miał żadnych zobowiązań względem powoda, podniósł też z ostrożności zarzut przedawnienia roszczenia. Jak pozwany wyjaśnił w uzasadnieniu sprzeciwu,

kwota odszkodowania za uszkodzenie samochodu została już od niego wyegzekwowana przez komornika na rzecz poszkodowanej A. S. (2).

Postanowieniem z dnia 24 maja 2017 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa uznał się niewłaściwym i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Olkuszu.

W postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Olkuszu powód ograniczył wysokość dochodzonego roszczenia do kwoty 258,48 zł, wyjaśniając, że jest to różnica pomiędzy kwotą wypłaconego przez powoda odszkodowania a kwotą uiszczoną przez pozwanego bezpośrednio poszkodowanym. W pozostałej części powództwo zostało cofnięte, co skutkowało umorzeniem postępowania w tym zakresie, o czym sąd orzekł w odrębnym postanowieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 23 sierpnia 2011 r. w B. K. U. umyślnie kopiąc w samochód marki T. (...) o nr rej. (...) dokonał jego uszkodzenia w postaci urwania lewego bocznego lusterka oraz zgniecenia lewych przednich drzwi i lewego przedniego błotnika wartości 2.840 zł na szkodę A. i A. S. (1) i za ten czyn, stanowiący występki z art. 288 § 2 kk, pozwany został skazany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Olkuszu z dnia 21 października 2011 r. W wyroku tym sąd orzekł wobec K. U. na mocy art. 46 § 1 kk obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonych A. S. (2) i A. S. (1) kwoty 2.840 zł.

[ustalenia prawomocnego wyroku skazującego w sprawie sygn. akt II K 945/11 Sądu Rejonowego w Olkuszu]

A. S. (2) i A. S. (1) byli związani z (...) .U. S.A. umową ubezpieczenia auto casco. W dniu 24 sierpnia 2011 r. poszkodowani zgłosili szkodę u ubezpieczyciela.

[dowód: zgłoszenia szkody, k. 8-11]

W dniu 30 września 2011 r. pojazd poszkodowanych został naprawiony. Koszt naprawy wyniósł 3.098,48 zł.

[dowód: faktura VAT nr (...), k. 20]

W dniu 9 listopada 2011 r. (...) .U. S.A. wypłaciło poszkodowanym kwotę 2.728,70 zł tytułem odszkodowania na podstawie umowy ubezpieczenia auto casco. W dniu 28 grudnia 2011 r. ubezpieczyciel dopłacił dodatkowo 369,78 zł tytułem pozostałej części odszkodowania.

[dowód: pisma (...) .U. S.A., k. 22-24, potwierdzenia przelewu, k. 26]

W dniu 15 grudnia 2012 r. A. S. (2) złożyła do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Olkuszu wniosek o wszczęcie egzekucji przeciwko K. U. w oparciu o tytuł wykonawczy, który stanowił opatrzony klauzulą wykonalności wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w Olkuszu z dnia 21 października 2011 r., orzekający wobec K. U. na mocy art. 46 § 1 kk obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę solidarnie na rzecz pokrzywdzonych A. S. (2) i A. S. (1) kwoty 2.840 zł. Komornik sądowy wyegzekwował całość należności objętej tytułem wykonawczym.

[dowód: akta Km 484/12 Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Olkuszu M. M., a w nich: wniosek egzekucyjny, k. 1, tytuł wykonawczy, k. 2, postanowienie, k. 49]

W dniu 28 lipca 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty z tytułu należności regresowej kwoty 3.098,48 zł. Wezwanie nie odniosło skutku.

[dowód: wezwanie do zapłaty, k. 25]

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o dowody z dokumentów, których prawdziwość nie budziła wątpliwości i nie była kwestionowana. Ustalenia sądu karnego – co do faktu umyślnego wyrządzenia szkody przez pozwanego były

w sprawie wiążące, po myśli art. 11 kpc. Zeznania świadka A. S. (2) dotyczyły w istocie okoliczności bezspornych i nie miały wpływu na ustalenia sądu.

Sąd zważył, co następuje

Powództwo w części, w jakiej było popierane do momentu zamknięcia rozprawy, a więc co do żądania zapłaty kwoty 258,48 zł zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 828 § 1 KC jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli zakład pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela.

Zasadność dochodzonego przez (...) .U. S.A. roszczenia zależy więc od uprzedniego istnienia po stronie A. S. (2) i A. S. (1) roszczenia przeciwko K. U. o naprawienie poniesionej szkody. Na tle ustalonych okoliczności faktycznych nie budzi wątpliwości, że takie roszczenie po stronie poszkodowanych powstało. Osobą, która wyrządziła szkodę, co wynika z ustaleń prawomocnego wyroku sądu karnego był K. U. i jego czyn stanowił przestępstwo, a więc na gruncie prawa cywilnego czyn niedozwolony w rozumieniu art. 415 kc. Szkada wynikała z umyślnego uszkodzenia samochodu marki T. jest naturalnym następstwem działania pozwanego. Koszty naprawy samochodu, udokumentowane fakturą VAT (niekwestionowaną przez pozwanego) wyniosły 3.098,48 zł. Taką kwotę tytułem odszkodowania z umowy ubezpieczenia auto casco wypłaciło powodowe towarzystwo ubezpieczeń. Poszkodowana tymczasem wyegzekwowała od pozwanego w sprawie Km 484/12 jedynie część tej kwoty, bowiem 2.840 zł. Różnica pomiędzy wysokością odszkodowania wypłaconego przez ubezpieczyciela a świadczeniem wyegzekwowanym przez A. S. (2) wynosi 258,48 zł i w konsekwencji żądanie zapłaty tej kwoty musi być uznane za zasadne. Z tego względu orzeczono jak w punkcie pierwszym sentencji.

Zarzut przedawnienia okazał się bezzasadny, bowiem pozew został wniesiony przed upływem terminu przedawnienia i przerwał jego bieg (art. 123 § 1 pkt. 1 kc).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc, stosunkowo je rozdzielając, odpowiednio do wyniku sprawy, przy czym w części, a jakiej pozew został cofnięty (co skutkowało umorzeniem w tym zakresie postępowania), za stronę przegrywającą proces uznano powoda. Rozliczając koszty sąd uwzględnił poniesione przez strony koszty sądowe (opłaty sądowe) oraz wydatki z tytułu ustanowienia pełnomocników – radców prawnych (600 zł) - ustalone w oparciu o przepisy rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz.U. 2013 poz.490 ze zm.) i 17 zł opłat od pełnomocnictwa.

[SSR Michał Siemieniec]